

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 129.844 van 30 maart 2004  
in de zaken A. 79.437/VII-16.902.  
A. 79.529/VII-16.939.**

In zake :

I.  
Marcel VANHOUDT,  
die woonplaats kiest bij  
Advocaat R. MOORS,  
kantoor houdende te BILZEN,  
Maastrichterpoort 1

II.  
Daniëlle WINTERS,  
wonende te BOCHOLT,  
Lozerstraat 17A

tegen :

I + II  
het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,  
dat woonplaats kiest bij  
Advocaat J. BERGÉ,  
kantoor houdende te LEUVEN,  
Vaartstraat 64.

tussenkommende partij :

I.  
Daniëlle WINTERS,  
wonende te BOCHOLT,  
Lozerstraat 17A.

---

**DE RAAD VAN STATE, VIIe K A M E R,**

Gezien het verzoekschrift dat Marcel VANHOUDT op 17 juli 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 14 mei 1998 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 16 oktober 1997 houdende het verlenen van de vergunning aan verzoeker voor het verder exploiteren van een overslagplaats voor septisch materiaal alsmede het veranderen door uitbreiding met een werkplaats voor metaalbewerking, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard (A.79.437/VII-16.902);

Gezien het verzoekschrift dat Daniëlle WINTERS op 24 juli 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van hetzelfde besluit (A. 79.529/VII-16.939);

Gelet op het arrest nr. 78.282 van 21 januari 1999 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen in de zaak A. 79.437;

Gelet op het arrest nr. 87.711 van 30 mei 2000 waarbij de debatten worden heropend in de zaak A. 79.437 en deze zaak wordt gevoegd met de zaak A. 79.529;

Gelet op het arrest nr. 121.005 van 26 juni 2003 waarbij het beroep, gekend onder het nr. A. 79.437 wordt verworpen, de bij arrest nr. 78.282 van 21 januari 1999 bevolen schorsing wordt opgeheven, de debatten worden heropend voor wat betreft de zaak A. 79.529 en het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak A. 79.529;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de beschikking van 4 september 2003 die de neerlegging van dat verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan de partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. BEELEN die, loco Advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

### **1. De rechtspleging**

Overwegende dat het beroep, gekend onder het nr. A. 79.437/VII-16.902, reeds in het arrest A. 121.005 van 26 juni 2003 werd behandeld en verworpen; dat aldus, waar verder in het arrest over verzoekster wordt gesproken, de verzoekende partij in de zaak A. 79.529/VII-16.939 wordt bedoeld;

### **2. De feiten**

Overwegende dat de gegevens van de zaak reeds werden samengevat in het arrest nr. 121.005 van 26 juni 2003;

### **3. De gegrondheid van het beroep**

3.1.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel de schending aanvoert van "de motiveringsplicht, opgelegd door art. 9 van het decreet van 7 november 1990 en door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen"; dat zij het middel als volgt toelicht :

"De bestreden beslissing wordt onvoldoende gemotiveerd.

Vooreerst werd de bestreden beslissing grotendeels genomen op basis van loutere verklaringen van de heer VANHOUDT, zonder enige verificatie (zie infra).

De bestreden beslissing gaat er vervolgens van uit dat de heer VANHOUDT aan een aantal voorwaarden zal dienen (te) voldoen voor de verdere exploitatie van de metaalbewerkplaats, zonder hieraan ook maar enige garantie voor verzoekster of een niet-nalevingssanctie te koppelen.

Zoals hoger gesteld gebeuren de activiteiten van 's morgens 8.00 uur tot 's avonds 23 à 24 uur, en mét de poorten open.

Verzoekster beseft maar al te goed dat de opgelegde voorwaarden zonder enige sanctie bij niet-naleving lege dozen uitmaken en dat de heer VANHOUDT zijn activiteiten op dezelfde wijze onafgebroken zal blijven doorzetten.";

3.1.2. Overwegende dat in de memorie van antwoord de verwerende partij het middel als volgt weerlegt :

"1. Zoals gezegd wordt de exploitatie van een overslagplaats van septisch materiaal geweigerd op grond van planologische onverenigbaarheid. Deze beslissing wordt uitvoerig gemotiveerd en de verwerende partij kan enkel vaststellen dat verzoekster geen enkel belang heeft bij het opwerpen van dit

middel, aangezien het bestreden besluit het bezwaar van verzoekster op dit punt heeft ingewilligd door de vergunning te weigeren.

2. De exploitatie van de metaalbewerkplaats wordt wel vergund, doch er worden door de verwerende partij twee bijkomende vergunningsvoorwaarden geformuleerd. Deze beslissing wordt zeer uitgebreid gemotiveerd en de motieven zijn rechtens (en beleidsmatig) aanvaardbaar.

De motivering luidt als volgt :

'Overwegende dat eventuele geluidshinder kan voortkomen van het gebruik van de tankwagen en van de vrachtwagens die metalen onderdelen leveren of ophalen; dat de exploitant verklaart zelf slechts over één tankwagen te beschikken, ...; dat er maximum 3 kleine vrachtwagens van 7,5 ton per week het bedrijf aandoen; dat de hinder afkomstig van dit verkeer verwaarloosbaar is;

dat er eveneens geluidshinder zou kunnen ontstaan door het gebruik van de metaalbewerkingsmachines; dat tijdens het plaatsbezoek kon worden vastgesteld dat het geluid dat door deze machines geproduceerd wordt nauwelijks waarneembaar is wanneer met gesloten poorten en ramen wordt gewerkt, zodat mag aangenomen worden dat deze hinder aanvaardbaar is, indien met gesloten deuren en ramen wordt gewerkt; dat het aangewezen is deze voorwaarde als bijzondere voorwaarde op te nemen in het besluit; dat bovendien geluidswerende isolatie werd aangebracht in de werkplaats; ...

Overwegende dat de exploitant verklaart dat zijn activiteiten met metaalbewerkingsmachines uitsluitend tussen 8 u en 20 u plaatsvinden; dat dit eveneens als bijzondere voorwaarde wordt opgelegd;

Overwegende dat de bezwaren van de beroepsindiener (thans verzoekster) als volgt kunnen geëvalueerd worden :

- de afstand tussen de woning van de beroeper en van het werkhuis van de exploitant is inderdaad klein; wanneer echter gewerkt wordt met gesloten deuren is de hinder tot een aanvaardbaar niveau te beperken; bovendien zijn een aantal maatregelen voorzien om hinder te beperken
- gezien de kleinschaligheid van de activiteiten kan dergelijke exploitatie in woongebied worden toegestaan, behoudens de overslag van septisch materiaal die grotendeels in agrarisch gebied is gelegen.

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, mits naleving van aangepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behoudens wat betreft de overslag van septisch materiaal;

Overwegende dat teneinde de exploitatie van de toelaatbare onderdelen van de inrichting bestaanbaar te maken met de omgeving, zowel op het vlak van de risico's voor de externe veiligheid als op het vlak van de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting, het evenwel noodzakelijk is vergunningsvoorwaarden op te leggen die met de toepassing van een beste beschikbare technologie die geen overmatige hoge kosten meebrengt, technisch haalbaar zijn; dat op basis van de vanuit dit uitgangspunt gehanteerde technische criteria en de van toepassing zijnde normen, deze noodzakelijke voorwaarden kunnen worden geconcretiseerd als omschreven in het beschikkende gedeelte.'

De verzoekende partij brengt geen argument aan op grond waarvan tot onwettigheid van de motivering zou moeten worden besloten. De motivering is op zichzelf niet onduidelijk, voldoende onderbouwd, feitelijk correct, niet tegenstrijdig en consistent.

3. Verzoekster beweert dat de bestreden beslissing grotendeels zou genomen zijn op basis van loutere verklaringen van de heer VANHOUDT, zonder enige verificatie.

De verwerende partij betwist dit ten eerste, o.m. gelet op het feit dat zij zelf verwijst naar een plaatsbezoek waarbij de situatie werd geëvalueerd, en zij zich daarenboven heeft gebaseerd op de gunstige adviezen van de afdeling Milieuvergunningen van AMINAL, van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie en van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van AROHM. De verwerende partij is daarenboven ingegaan op het voorstel van deze adviserende overheden om bijkomende vergunningsvoorwaarden op te leggen, om iedere kans op onaanvaardbare geluidshinder met zekerheid uit te sluiten.

De verwerende partij verwijst enkel naar de verklaring van de heer VANHOUDT m.b.t. de uren van exploitatie om deze exploitatie-uren vervolgens zelf in een bijkomende vergunningsvoorwaarde te gieten. Dus zelfs indien de verklaring van de heer VANHOUDT niet correct zou zijn, heeft de verwerende partij het nodige gedaan opdat de exploitatie-uren uitdrukkelijk zouden zijn vastgesteld.

Tenslotte meent de verwerende partij dat dit argument niets te maken heeft met de motiveringsplicht, doch wel met de naleving van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster verwijst overigens zelf naar haar tweede middel, waarin zij hetzelfde argument herhaalt.

4. Een tweede opmerking van de verwerende partij betreft het feit dat de bestreden beslissing weliswaar een aantal voorwaarden oplegt voor de verdere exploitatie van de metaalbewerkplaats, zonder hieraan echter een niet-nalevings-sancie te koppelen.

Ook dit argument heeft niets te maken met een eventuele schending van de motiveringsplicht.

Daarenboven gaat de redenering helemaal niet op. De naleving van de (bijkomende) vergunningsvoorwaarden behoort immers tot het domein van de handhaving en staat los van de wettelijkheid van de vergunning zelf. Zowel de vergunningverlenende overheid als derden, zoals verzoekster, beschikken over diverse mogelijkheden om de naleving van de vergunningsvoorwaarden in rechte af te dwingen.

Tenslotte merkt de verwerende partij op dat verzoekster geen enkel stuk bijbrengt waaruit blijkt dat de vergunningsvoorwaarden niet zouden worden nageleefd.

In ondergeschikte orde : de opmerking (of, zo men wil, het onderdeel van het middel) leidt op zichzelf evenmin tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.";

3.1.3. Overwegende dat in de memorie van wederantwoord verzoekster beklemt toont dat de niet-naleving van de opgelegde vergunningsvoorwaarden bijna onmogelijk kan worden vastgesteld door de politiediensten;

3.1.4. Overwegende dat verzoekster in haar verzoek tot voortzetting van de procedure stelt dat zij tot op heden nog "niet veel gemerkt" heeft van de naleving van de opgelegde bijzondere exploitatievoorwaarden; dat zij vreest dat eenmaal de bestreden vergunning definitief is geworden, Marcel VANHOUDT mogelijk een uitbreidingsvergunning zal aanvragen;

3.1.5.1. Overwegende dat de verwerende partij de motivering van het bestreden besluit correct heeft weergegeven; dat in dat besluit de Vlaamse minister

van Leefmilieu concreet heeft aangegeven waarom hij van oordeel was dat de vergunning voor de exploitatie van een "kleine" metaalwerkplaats - de gevraagde vergunning voor de exploitatie van een overslagplaats voor septisch materiaal werd geweigerd - mits het opleggen van bijkomende voorwaarden kon worden verleend; dat inzonderheid wordt overwogen dat de hinder van het verkeer naar de inrichting "verwaarloosbaar" is, en dat tijdens een plaatsbezoek werd vastgesteld dat het geluid afkomstig van de metaalbewerkingsmachines "nauwelijks waarneembaar" is wanneer met gesloten poorten en ramen wordt gewerkt in de werkplaats die met geluidswerende isolatie werd uitgerust; dat daarop de evaluatie volgt van de grieven die verzoekster in haar beroepschrift had aangevoerd en die concreet betrekking hadden op lawaaioverlast ten gevolge van de exploitatie van de metaalwerkplaats; dat die evaluatie er op neerkomt dat wanneer met gesloten deuren wordt gewerkt, de hinder tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt, temeer daar een aantal maatregelen zijn genomen om de hinder te beperken, en dat gezien de kleinschaligheid van de activiteiten dergelijke exploitatie in woongebied kan worden toegestaan; dat voor wat de exploitatie van de werkplaats betreft, de volgende bijzondere maatregelen worden opgelegd :

"3° (...)

'a. Tijdens activiteiten in de werkplaats moeten de deuren en poorten gesloten zijn.

b. Onverminderd de bepalingen van hoofdstuk 4.5 van titel II van het Vlarem zijn luidruchtige werkzaamheden, inclusief laden en lossen van metaalwaren, verboden tijdens de periode van 20 u tot 8 u alsook op zon- en feestdagen.";

dat met die motivering het bestreden besluit voldoet aan de vereisten inzake de formele motiveringsplicht;

3.1.5.2. Overwegende dat verzoekster niet kan worden gevolgd in haar betoog dat de bestreden beslissing grotendeels werd genomen op "loutere verklaringen" van de exploitant; dat, immers, voorafgaand aan het bestreden besluit diverse gunstige adviezen werden uitgebracht; dat de beoordeling van de hinderlijkheid van de aangevraagde activiteiten werden gebaseerd op een onderzoek ter plaatse door het bestuur milieuvergunningen; dat de verklaring van de exploitant dat de metaalwerkplaats enkel tussen 8 u en 20 u wordt geëxploiteerd, werd omgezet in een dwingende bijzondere vergunningsvoorwaarde die, samen met de opgelegde voorwaarde dat met gesloten deuren moet worden gewerkt, er toe strekt de hinderlijkheid van de inrichting tot aanvaardbare proporties te beperken;

3.1.5.3. Overwegende dat de kritiek van verzoekster op de niet-naleving van de opgelegde bijzondere vergunningsvoorwaarden geen betrekking heeft op de wettigheid van het bestreden besluit, maar op de uitvoering ervan;

3.1.5.4. Overwegende, tenslotte, dat de vrees van verzoekster inzake een mogelijke toekomstige uitbreiding van de metaalwerkplaats evenmin relevant is voor de beoordeling van de wettigheid van de in het geding zijnde milieuvergunning;

3.1.5.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het eerste middel niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en meer bepaald schending van de processuele beginselen nl. de hoorplicht, motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster wordt door de beslissing zwaar getroffen in haar rechten, meer bepaald in haar recht tot rustig genot van haar woonst en is hierdoor in haar belangen geschaad.

Verzoekster werd nochtans niet voorafgaand uitdrukkelijk gehoord, terwijl op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu de hoorplicht, het van groot belang kan zijn gehoord te worden door de overheid, alvorens een beslissing wordt genomen.

De Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling besliste daarenboven tot gedeeltelijke bevestiging van de beslissing van 16 oktober 1997 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Limburg zonder zich te baseren op zorgvuldig vastgestelde en gewaardeerde feiten en is dus niet tot een degelijk onderbouwde beslissing gekomen, terwijl op grond van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in casu de zorgvuldigheidsplicht en een behoorlijke belangenafweging, het overheidsorgaan verplicht is hiermee rekening te houden bij de feitenvinding.

De Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling baseert zijn beslissingen op de verklaringen van de heer VANHOUDT, die stelt over één tankwagen te beschikken die slechts een viertal keren per week aan- en af zou rijden, dat er maximum 3 kleine vrachtwagens van 7,5 ton per week het bedrijf zouden aandoen, dat de hinder van dit verkeer verwaarloosbaar zou zijn en dat de activiteiten met metaalbewerkingsmachines uitsluitend tussen 8 u en 20 u zouden plaatsvinden.

Niets is echter minder waar, zoals hierboven uiteengezet.";

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in de memorie van antwoord volgende repliek geeft :

"1.

De zogezegde schending van de motiveringsplicht werd reeds aangehaald in het eerste middel en daar door de verwerende partij weerlegd.

2.

Verzoekster werpt vervolgens op dat zij niet voorafgaand werd gehoord 'terwijl het van groot belang kan zijn gehoord te worden door de overheid alvorens een beslissing wordt genomen'.

De verwerende partij stelt in eerste instantie vast dat verzoekster nooit heeft gevraagd om gehoord te worden, zodat thans niet aan de verwerende partij kan verweten worden dat zij verzoekster niet gehoord heeft, daar waar dit immers niet gebruikelijk is.

Het horen van een beroepsindiener-niet exploitant is overigens geen wettelijke verplichting voor de overheid. Zelfs indien de omwonenden tijdens de beroepsprocedure vragen om te worden gehoord - quod non in casu : zie stuk 9 administratief beroepsschrift van de verzoekende partij - dan nog houdt het niet horen geen schending in van art. 28§4 VLAREM I, omdat het horen van andere personen dan de aanvrager facultatief is. Het niet horen van de omwonenden houdt evenmin een schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, vermits zij zowel naar aanleiding van het openbaar onderzoek als in het beroepsschrift hun bezwaren konden naar voren brengen (zie E. LANCKSWEERDT, nieuwe rechtspraak van de Raad van State gedurende het gerechtelijk jaar 1995-96, TMR, 1996/6, p. 401 nr. 16).

Verzoekster heeft als betrokkene haar zienswijze laten kennen via de argumenten in haar beroepsschrift. Zij roept thans niet in dat haar belangen in concreto werden geschaad doordat zij niet werd gehoord of dat er nog andere argumenten zouden zijn die zij niet heeft kunnen meedelen.

Anderzijds heeft de verwerende partij als bestuur wel degelijk met kennis van zaken en rekening houdend met de grieven van verzoekster op zorgvuldige wijze een beslissing genomen, en heeft zij - zoals gezegd - het beroep van verzoekster tegen de milieuvergunning grotendeels gegrond verklaard.

Er is m.a.w. geen sprake van een schending van de hoorplicht.

3.

Tenslotte verwijt verzoekster aan de verwerende partij dat zij een besluit zou genomen hebben zonder zich te baseren op zorgvuldig vastgestelde en gewaardeerde feiten en dat de verwerende partij daarmee het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

Verzoekster verwijst allereerst naar de verklaring van de heer VANHOUDT m.b.t. één tankwagen en 3 kleine vrachtwagens per week. Deze verklaring heeft betrekking op de exploitatie van de overslagplaats voor septisch afval, die door het bestreden besluit niet meer wordt vergund. Verzoekster heeft dus geen enkel belang bij het invoeren van dit middel (uiteeraard los van het feit dat ook over dit deelaspect op zorgvuldige en nauwgezette wijze werd beslist).

Verder lijkt verzoekster de verklaring van de heer VANHOUDT te betwisten waar deze stelt dat de activiteiten met metaalbewerkingsmachines uitsluitend tussen 8 u en 20 u zouden plaatsvinden. Zelfs indien verzoekster hierin al gelijk zou hebben en de activiteiten de facto ook zouden doorgaan na 20 u, dan nog heeft verzoekster geen enkel belang om dit middel in te roepen, gelet op het feit dat het bestreden besluit deze uurregeling dwingend oplegt aan de heer VANHOUDT onder de vorm van een bijkomende vergunningsvoorwaarde, en daarmee blijk geeft van zorgvuldige voorbereiding en besluitvorming.

Hoger werd reeds uiteengezet dat verzoekster niet het minste bewijs bijbrengt van haar bewering en de eventuele niet-naleving van de vergunning daarenboven

betrekking heeft op de handhaving van de vergunning en niet op de wettelijkheid ervan.";

3.2.3. Overwegende dat verzoekster in de memorie van wederantwoord het middel letterlijk herneemt;

3.2.4. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift tot voortzetting van de procedure niets toevoegt aan haar argumentatie;

3.2.5.1. Overwegende dat, met betrekking tot de beweerde schending van de hoorplicht, de verwerende partij terecht opmerkt dat verzoekster op geen enkel ogenblik tijdens de administratieve beroepsprocedure uitdrukkelijk heeft verzocht om te worden gehoord; dat daarenboven het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten geen bepalingen bevatten die de beroepsinstantie verplichten om in te gaan op het verzoek van derden-belanghebbenden om te worden gehoord;

3.2.5.2. Overwegende, wat de aangevoerde schending van de "behoorlijke belangenafweging" betreft, dat niet blijkt dat de bevoegde Vlaamse minister enkel oog heeft gehad voor de belangen van de exploitant van de inrichting, nu hij het administratief beroep van verzoekster gedeeltelijk gegrond heeft verklaard en de vergunning voor de verdere exploitatie van een overslagplaats voor septisch materiaal heeft geweigerd en nu hij aan de vergunning voor de exploitatie van een kleine metaalwerkplaats bijkomende voorwaarden heeft gekoppeld;

3.2.5.3. Overwegende dat, in de mate dat de verwerende partij onzorgvuldige besluitvorming wordt verweten, verzoekster zich in het middel louter beperkt tot het opsommen van een aantal verklaringen van de exploitant waarop de bestreden beslissing zou zijn gesteund, zonder dat de feitelijke onjuistheid van de verklaringen of de relevantie ervan in het licht van de uitspraak over het administratief beroep worden aangetoond; dat alzo de verklaring van de exploitant dat hij slechts over één tankwagen zegt te beschikken niet relevant is nu de overslag van septische materialen door het bestreden besluit is geweigerd; dat de verklaring dat er maximum 3 kleine vrachtwagens per week de metaalwerkplaats zouden aandoen aannemelijk is, gelet op het voorwerp van de aanvraag die onder meer bestaat uit een "kleine metaalwerkplaats omvattende twee personen (5,2 kW en 2,2 kW), een zaagmachine (1,1 kW) en een schuurmachine (1,1 kW)"; dat hoe dan ook de beoordeling van de verwerende partij dat de hinder afkomstig van het (vrachtwagen)verkeer "verwaarloosbaar" is, niet als kennelijk onredelijk kan worden aangemerkt; dat, tenslotte, zoals reeds bij de

bespreking van het eerste middel werd gewezen, de verklaring van de exploitant dat de activiteiten met de metaalbewerkingsmachines uitsluitend tussen 8 u en 20 u zouden plaatsvinden, werd omgezet in een bijzondere vergunningsvoorwaarde;

3.2.5.4. Overwegende dat, gelet op wat voorafgaat, het tweede middel niet gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep, gekend onder het nr. A. 79.529/VII-16.939 wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart tweeduizend en vier, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

|        |               |                  |
|--------|---------------|------------------|
| Mevr.  | M.-R. BRACKE, | kamervoorzitter, |
| de HH. | R. STEVENS,   | staatsraad,      |
|        | E. BREWAEYS,  | staatsraad,      |
| Mevr.  | A. WIJNANTS,  | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**A. WIJNANTS.**

**M.-R. BRACKE.**